

کارآفرینان در رکود اقتصادی

مترجم: تهمینه مولانا

محسنه با آقای باسکار چاکراورتی^۱، استاد مدیریت کارآفرینی
مدرسه کسب و کار دانشگاه هاروارد

دوره‌ای که مصرف کنندگان اوقات آزاد بیشتری در اختیار دارند ارزش پیدا می‌کنند. تعداد متوجه کننده شرکت‌های رسانه‌ای و برندها – همچون مجله Fortune، MTV، CNN، USA Today و غیره – در جریان کسدی‌های اقتصادی آغاز به کار نمودند مؤید این نکته می‌باشد. زمانی که مردم از کار اخراج می‌شوند، نیاز به آموزش مجدد پیدا می‌کنند. صاحبان مشاغل نیاز به اطلاعات مطمئن جهت محفوظ ماندن با وجود تعداد پرشمار کارمندان ترک خدمت کننده خود پیدا می‌کنند. تمامی این گرایشات گستره‌دار، موجات نیاز به خلق محصولات و خدمات تازه را به دنبال می‌آورد. موسسات کسد و کمپانی‌های سرمایه‌برای آغاز مخاطرات جدید، بالعکس امکان گستره‌داری برای یک کارآفرین جهت تشخیص فرصت‌ها، خلاق شدن در راستای گردآوری منابع، و بهره گیری از داشن فراهم می‌کند طوری که عوامل بالقوه برای مزیت رقابتی نسبت به یک دوره شکوفایی، بزرگتر خواهد بود. اگر به تاریخ رجوع کنیم، می‌توانیم در انتظار شماری سکل دهنگان بر جسته‌ی صنعت باشیم تا از میان بحران کوئنی ظهور پیدا کنند. به تهاتی طی دهه ۱۹۳۰ – یعنی دهه‌ی که مرتباً آن را با شرایط فعلی مقایسه می‌کنیم – بنگاه‌های نوپای کارآفرینانه وجود داشتند که اینک از برندهای مشهور لوازم خانگی به شمار می‌روند. مانند: "موتورولا"، "هلوتو پاکارد"؛

^۱تگرگ اینسترومانت، و سپاری دیگر. آنچه می‌توان گفت این است که دانشجویان.

مدیران، سرمایه‌گذاران و مبتکران کارآفرین باشند. پر واضح اینکه، سرمایه‌کمیاب است. شرکت‌های بزرگ از مخاطرات تازه و پروژه‌های با رسیک بالا پژوهیز می‌کنند. این یک اثر زنجیره‌وار بر تامین کنندگان سرمایه‌ی مخاطره‌ای میز و متعاقباً بر مجمع سرمایه‌گذاران فرسته می‌باشد. نتیجه: در سه ماهه ی چهارم سال ۲۰۰۸ در ایالات متحده، سرمایه‌گذاری بر موسسات نوپا ۳۳ درصد کاهش در قیاس با همین زمان در سال ۲۰۰۷ را شاهد بوده است.

پرسش: شما سه توصیم اساسی را که هر کسب و کاری آن روحه روست توصیف کردید: کجاشش بیافرینند، چگونه اجرا کنند، و به چه صورت پیروز گردند. به عنوان اولین اصل اساسی، در شرایط رکود یک کارآفرین کجا می‌تواند تضاد را بیابد؟

پاسخ: تبی‌زید، زمینه‌های نظیر زیرساخت‌هارها، مرافقت‌های سلامت، تکنولوژی‌های پاک و غیره هستند که ترقی کرده‌اند و دلیلش را باید در سرمایه‌گذاری و تقاضا از سوی بخش دولتی جستجو کرد. اجازه دهد این بخش را کارگزاریم زیرا با واسطه قابل شناسایی اند. من علاوه‌ی اینکه جدا کردن فرسته‌هایی مستلزم که تازه طلوع کرده باشند و به زودی از طریق تهدای خصوصی گسترش یابند. در اینجا لازم است به مولفه‌هایی اشاره کنم که از آن‌ها به "بنگاه‌های رکود" نام بر. این ا نوع گوناگونی از این نیاز وجود دارد. اول، نیازهایی اند که به واسطه اثر جاشنی پیدی آورده اند که قیل‌توپی‌حاتی بیرون‌نشان ارائه کردم. دوم، نیازهایی اند که به علت دسترس پذیری زمان فراوان یا عدم دسترسی به نیروی کار پریار خودنمایی می‌کنند. به علاوه، نیازی هم برای غیرضروریات ارزان وجود و فقط چون مصرف کنندگان از مصرف کاسته اند به این معنا نیست که از استفاده محصولاتی که اسباب انبساط خاطر و سرگرمی را می‌سازند صرف‌نظری می‌کنند. گروه سوم نیازهای بدبختی ترین آن‌ها به شمار می‌روند: محصولاتی که برای نقدینگی که صرفشان شده ارزش می‌آورند. زمانی که بودجه مصرف کننده محدود است، چنین محصولاتی را در خواست فراوان مواجه هستند.

پرسش: به عنوان دومنی اصل زیربنایی، چگونه اجرا کنند، در این رکود چه فرسته‌های برای ارائه محصولات و خدمات ارزار و کارآمد تر می‌توانند بینند؟

پاسخ: فرسته در اینجا در تمامی منابع مازاد قرار دارد که می‌توانید بهره برداری کرده و تحت کنترل در آورید. موادی که به علت اضطراب‌حال یک واحد صنعت بلااستفاده شده‌اند می‌توانند به شکلی خلاقاله به سایر راه‌ها مورد بهره برداری قرار گیرند.

پرسش: توصیه شما برای کارآفرینان و سرمایه‌گذاران جهت دنبال کردن اصل سوم، چگونه پیروز شد، چیست؟

پاسخ: توصیه‌ی من ساده است: به مدل کسب و کار بینانید. اغلب مدیران زمانی که در رکود اقتصادی تعیین استراتژی می‌کنند گرایش به مدیریت هزینه دارند. چنین پیش‌بینی‌هایی نادیده گرفتن عوایق ناخواسته اقامت را دری دارد. کاهش هزینه‌های می‌تواند شدیداً به توأم‌نده‌ی شما در رقابت آسیب بزند یا می‌تواند سبب شود مشتریان خود را از دست بدید. این مسئله فتح بایی برای کارآفرینانی است که کلان نگر می‌باشد. آن‌ها در سراسر مدل کسب و کار که عناصر اتصال دهنده همچون: به دست اوردن و حفظ مشتری، هزینه‌ها و فرآوری، قلمرو موسسه، قیمت گذاری، زمینه‌های رشد و غیره را در بر می‌گیرند.

تغییرات دوطرفه را مد نظر می‌گیرند.

خلاصه: آقای چاکراورتی چنین استدلال می‌کند که: کارآفرینان همواره جرات به خرج می‌دهند. درست است که کسدی اقتصادی جهانی فرصت‌ها و منابع ارزشمند را را از بین برده لیکن راه‌های نوین و جالی را بر شرایط جاری ازویده است. در مصاحبه‌ی زیر وی لایلی را برای خوش بینی مشخص نموده و نشان می‌دهد که به چه نحوی کارآفرینان قادرند از خبرهای ناخوشایند، تعبیر متفاوتی داشته باشند. مفاهیم کلیدی به این شرح می‌باشند:

* سه توصیم اساسی که هر کسب و کار، خواه در زمان مساعد و خواه نامساعد با آن‌ها مواجه می‌باشد از این قرارند: **کجا نقش بیافرینند**، چگونه اجرا کنند و به چه صورت پیروز گردند.

* به طور سیستماتیک کارآفرینان باید "نیازهای رکود اقتصادی" را شناسایی کنند، نیازهای مذکور مشتمل بر ضروریاتی ممکن‌الوصول است که درین جایگزینی محصولات و خدمات قابلی، همزمان محصولات و خدماتی باشند که برای ارزش بیاورند.

* برای بزرگ‌آورده ساختن این نیازها، جستجوی جهت یافتن منابعی که با هزینه‌ی نسبتاً پایین در دسترس باشند بسیار مهم است.

* اندیشه‌ی مدل کسب و کار، نکته‌ی حساس، رسیدگی به عاقب ناخواسته‌ی تقلیل هزینه بوده، و به جای آن تمرکز کلان نگرانه بر بخش‌های اتصال دهنده‌ی کل مدل کسب و کار می‌باشد.

طبق نظر آقای چاکراورتی؛ در خلال عنوان خوب هر این روزهای، هنوز می‌توان اخبار مساعدی برای کارآفرینان یافت. بسیاری از محصولات موفق، خدمات و ایده‌های محوری طی این کسدی اقتصادی را ملاحظه کنید که تعدادی از آن‌ها در "موتورولا"، "وازم آرایشی رولون"، "محلوت پاکارد" و "آرتی‌بی" مصال زدنی است. به دست اوردن ایده‌های مناسب دشوار نیست. مسئله تحت کنترل درآوردن سرمایه‌ی به نظر می‌رسد. اما فراموش نکنیم سرمایه‌ی راه خود را به یک ایده‌ی معتبر می‌یابد. وی عقیده دارد کارآفرینان که بتوانند منابع محدودی را به دست آورند، پتانسیل عملکرد تمام و کمالی را دارند. کمبود و سختی منشاء انگیزه‌های قدرتمندی برای تمرکز ذهن محسوب می‌شوند.

طی مصاحبه‌ی استاد توضیح میدهد که چگونه کارآفرینان می‌توانند با روشنی

معین، فرسته‌ای پی‌امون خود را دریابند.

پرسش: نوشیجات شما بسیاری از فرصت‌ها برای نوآوری و توفیق را، علی رغم شرایط خیلی که کارآفرینی در بازار با آن مواجه اند، بر جسته می‌نماید. چه چیزی درباره‌ی تجربیات گذشته و رکود کنونی به شما این اطمینان را می‌بخشد که کارآفرینان همچنان قادر به بقا می‌باشند؟

پاسخ: اجازه بدهید با یک مکالمه که اخیراً "فردریک" داشته ام آغاز کنم، او یک مغازه‌ی تعمیر اتومبیل را اداره می‌کند، من در مورد وضعیت کارش طرف ماه‌های کسدی جویا شدم و او ضمن تعجب از سوال من، گفت

البته که گرفتار شده است. خب من از بعضی فرضیاتم که برای جذاکردن فرصت‌های کارآفرینی در یک بحران اقتصادی صحبت کردم و این سوال برای محک یکی از این فرضیات معا داشت. من چندین بنگاه خرد و فروش اتومبیل های نو را می‌شاختم که یا کارشن را محدود و یا تعطیل کرده بودند.

روشن است که مردم هنوز راندگی می‌کنند و به سهولت با یک محاسبه روشن می‌شد که مردم به مغازه فردریک یا به مغازه‌های مشابه برای تعمیر اتومبیل های کهنه می‌روند تا پند ایل اضافی بروند. فرضیه این‌جا ساده است: در یک رکود اقتصادی، مصرف کنندگان از بسیاری محصولات کمتر مصرف می‌کنند. این وضعیت طبعاً نیاز برای جاشنی ها را پیدی می‌آورد (در مثال فردریک: اتومبیل های قدیمی تعمیر شده به نحوی جاشنی برای اتومبیل جدید می‌باشد). این حالت حداقل برای برخی از حیاتی ترین محصولات مصدق دارد. پیامد دیگر کاهش مصرف و بی کاری، افزایش نیاز به آن دسته از محصولات و خدماتی است که طی چنین